

Motion till riksdagen 2016/17:889

av **Helén Pettersson i Umeå m.fl. (S)**

Skolan

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att överväga möjligheterna att stärka skolors skyldighet att agera vid missförhållanden i skolan och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att beakta vikten av skolans kunskap om hbt och förmågan att möta alla elever och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Redan från födseln gör fördomar och uppfostran att flickor och pojkar får olika möjligheter och förutsättningar. Detta förstärks ofta under skoltiden. Barn och unga tillbringar en stor del av sin uppväxt i skolan och det är i skolan man formas, utvecklas och förbereds för sitt vuxna liv. Det är skolans ansvar att arbeta mot könsdiskriminering och sexuella trakasserier och uppmuntra unga att bryta traditionella yrkesval. Därför är det välkommet att regeringen satsar på kompetensutvecklings- och stödinsatser för att utveckla arbetet med skolans värdegrund, bland annat avseende arbetet mot diskriminering och kränkande behandling, jämställdhet och normkritik.

Mobbing på grund av sexuell läggning och könsidentitet förekommer allt för ofta. Det är helt oacceptabelt att en enda elev skall behöva gå till skolan och vara rädd att bli illa behandlad. Därför bör möjligheterna att stärka skolans skyldighet att agera vid missförhållanden övervägas.

Lärarstuderande är i bästa fall ett representativt urval av den svenska befolkningen. Detta innebär att lärarstuderande kan bära på mer eller mindre starka fördomar mot homosexuella, bisexuella och transpersoner. En fråga som är helt central är hur samhället klarar av att undanröja fördomar så att inte elever i det svenska obligatoriska skolväsendet riskerar att möta lärare med bristande kunskaper eller rentav lärare med en uttalat negativ inställning till homo- och bisexualitet. Det är viktigt att lärare ger uttryck för samhällets syn på homo- och bisexuell kärlek såsom jämställd med heterosexuell kärlek.

Fysiska och psykiska hälsoproblem är fortfarande mer förekommande bland hbtpersoner än hos befolkningen i stort. Unga homosexuella, bisexuella och transpersoner har en förhöjd självmordsbenägenhet i jämförelse med andra ungdomar. Marginalisering, osynliggörande, stigmatisering och internaliserade fördomar kan slå hårt mot den enskilda människans välbefinnande. Möjligheterna att stärka kunskapen om hbt-personers situation inom skolhälsovården bör ses över. Med ökad kunskap skulle skolhälsovården kunna ta ett mer aktivt ansvar för att arbeta förebyggande och minska den psykiska ohälsan bland hbt-personer.

Hbt-personer bemöts ofta med okunskap i vården. Hälsa tolkas normalt ur ett heteronormativt perspektiv. Bekräftelsen av den egna personen, också när det rör kön och sexualitet, är för de allra flesta en förutsättning för ett fullvärdigt liv. De normer som finns i samhället bör diskuteras på alla vårdutbildningar, så att studenterna kan ta med sig denna kunskap in i vårdyrket.

Helén Pettersson i Umeå (S)

Börje Vestlund (S)

Hannah Bergstedt (S)

Hillevi Larsson (S)

Eva-Lena Jansson (S)

Hans Ekström (S)

Sara Karlsson (S)

